

*A remény zarándokai**Dr. P. Kovács Tibor: VALLÁS ÉS POLITIKA*

KRISZTUS életküzdeme és szenvedéstörténelme kétezer év óta megismétlődik újra és újra ugyanazokkal a szereplőkkel – csak a nevük más – valahányszor az Egyház, a misztikus Krisztus vonatkozásba kerül a földi, a politikai élet képviselőivel. A három ellenfél mindig ugyanaz: 1. *Kai-fás*: **a faji és osztályelfogultság**; 2. *Pilátus*: **a lelkiek iránti közönyösség és a politikai semlegesség**; 3. *Judás*: **az önzés, a kapzsiság, az árulás**. Ha Kaifás elfogadta volna Isten országának egyetemességét és lelki voltát, amely túlhaladja Izrael határait és vallásának formaságait; ha Pilátus nem tekintette volna a veszélyt, amely karrierjét fenyegette, hanem egyszerűen alkalmazta volna a természeti törvényt (*pl. tilos embert ölni*), amelynek az írott törvény csupán egyszerű alkalmazása; ha Judás nem várt volna a messianizmustól javakat és rangot és megvédte volna Mesterét még élete árán is, akkor a keresztfeszítés nem történt volna meg. A fajok osztályozásáról és különválasztásáról beszélő most letűnt Kaifások hasonlítottak azokhoz a varázslókhöz, akik a vandál és gót hódítókat kísérték. Azok, akik biológiai okoskodással választották szét az embereket, Európa sírásói voltak, hiszen Európát egyszerű földrajzi fogalommá redukálták. Ami Pilátust ihleti, az ő *sedia curulisából* (*hivatali szék*) most is hangzanak el ellenvetések a legkülönbébb rendszerek köntösében: **«Miért visztek politikát a katolicizmusba?»**

Vagy helyesebben: **«Miért akartok katolicizmust vinni a politikába?** A vallás törődjék a vallással, amelytől távol áll a politika!» – De amikor ezt hangsúlyozzák, egyáltalán nem kifogásolják az eretnokségekben (tévtanítások), hogy tanait a politika és a társadalmi problémák szekerébe fogták. Ugyanezzel az okoskodással szeretnék ma is sokan megfosztani az Egyházat iskoláitól, egyesületeitől, minden társadalmi működésétől. Hiszen érthető is: a katolicizmus az egész embert akarja, testestől lelkestől, bele akar folyni minden ténykedésébe, tehát társadalmi életébe is; ezzel szemben az eretnokségek az emberi életnek csupán néhány funkciójára vetették rá magukat, ráhagyva a többit az ellenséges és kívülálló erőkre. **Mit jelent az, hogy: «Az én országom ne az e világból való?»** Hogy igazolják ezt a vallásellenes ürügyet, még az Evangéliumot is képesek idézni: «Az én országom nem e világból való.» – mondotta Jézus, s ezt úgy értelmezik, hogy a keresztények törődjenek az éggel, a többit pedig hagyják a vallástalanoknak. Ezzel megsemmisítik a Megtestesülés célját, értelmét és értékét, a csodát, amellyel Krisztus az égből leszállott a földre és az embert elválaszthatatlanul egyesítette Istennel. A vallás magánügy — mondják. Azt azonban elfelejtik megmondani, meg lehet-e őrizni a vallást, mint magánügyet, amikor a közéletben állandóan fojtogatják és gyöngítik. A laicizmusnak (világiasság), bármilyen színezetű legyen, nemcsak hogy nem sikerült megőrizni a vallást, mint magánügyet, de sikerült **közüggé tenni a vallástalanságot.** *Folytatjuk.*